

Starpniecība

Strīdus var izšķirt, nevēršoties tiesā. Ja persona pati saviem spēkiem nespēj strīdu atrisināt, viņa var apsvērt arī alternatīvus strīdu izšķiršanas paņēmienus, piemēram, mediāciju.

Starpniecību var definēt kā strukturētu procesu, kur divas vai vairākas strīdā iesaistītas puses brīvprātīgi mēģina pašas rast risinājumu savam strīdam ar neitrālas un kvalificētas trešās puses (starpnieka) palīdzību. Šo procesu var uzsākt strīdā iesaistītās puses vai ieteikt vai noteikt tiesa, vai arī tas var būt paredzēts dalībvalsts tiesību aktos.

Starpnieks palīdz pusēm panākt vienošanos, pats faktiski neizsakot nekādu oficiālu viedokli par tādu vai citādu iespējamu strīda risinājumu.

Starpniecības procesā puses tiek aicinātas sākt vai atsākt dialogu un izvairīties no konfrontācijas. Tās pašas izvēlas līdzekli strīda izšķiršanai un aktīvi mēģina rast vispiemērotāko risinājumu. Citos gadījumos, it īpaši patērētāju strīdos, starpnieks pats rod risinājumu un ierosina to pusēm. Strīda risinājums ir atkarīgs no tā, vai puses spēj vienoties – ja tās to nespēj, tad starpnieks neuzspiež risinājumu.

Starpniecību uzskata par ātrāku un parasti arī par lētāku nekā parastā tiesvedība. Tajā izvairās no pušu konfrontācijas, kas raksturīga tiesas procesiem, un tā dod iespēju pusēm saglabāt profesionālas vai personiskas attiecības arī pēc strīda beigām. Starpniecība pusēm arī dod iespēju rast radošus strīda risinājumus, kādus nevarētu rast tiesā.

Sīkāku informāciju var atrast [pārskatā par ES](#) un nodaļā par [dalībvalstīm](#).

Šo lapu uztur Eiropas Komisija. Informācija šajā tīmekļa vietnē nav uzskatāma par Eiropas Komisijas oficiālo nostāju. Komisija neuzņemas nekādu atbildību vai saistības attiecībā uz informāciju vai datiem, kas ietverti vai izmantoti šajā dokumentā. Autortiesību noteikumus Eiropas tīmekļa vietnēs lūdzu skatīt juridiskajā paziņojumā.

Lapa atjaunināta: 18/01/2019